

Συ. Οὐ γὰρ θεωροῦμαι τῶν ἐμῶν πόλιν
 Εὐεργετὴν μὲν ὡς κέπφω καὶ ὅσον ἀνὴρ ἀνός;
 Δι. Εὐεργετὴν ἐν ὅσῳ τὸ πολυπραγμονεῖν;
 Συ. Τὸ μὲν ἐν βοιωθῆν ὅτι νόμοις τοῖς κειμένοις,
 Καὶ μὴ πῖξέπειν ποτ' ἢν τις ἕξαμαρτανῆ.
 Δι. Οὐκ ἐν δικαστῶν ἕξεπίτηδες ἢ πόλις
 Ἀρχεῖν καὶ δίστησιν. Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
 Δι. Ο βυλόμενος. Συ. ἐκὲν ἐκείνός εἰμ' ἐγώ.
 Ως εἰς ἐμὴ ἤκει τῆς πόλεως τὰ ᾠδᾶγμα-
 τα.
 Δι. Νῆ Δία πονηρὸν γὰρ ἀφ' αὐτοῦ ἀνάτωμα ἔχει.
 Εκείνο δ' ἐβέλοισι ἀνὴρ ἡσυχίαν ἔχων
 Ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ θεωροῦμαι βίον λέ-
 γεις.
 Εἰ μὴ φανεῖται δὴ τρεῖς πρὸς βίον.
 Δι. Οὐδ' ἀνὰ μεταμάθοις; Συ. ἐδ' ἀνὰ εἰ δόις
 γέ μοι
 Τὸν πλεῖστον αὐτὸν, καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
 Δι. Κατὰ θεὰ χέως τοιμάθιον. Καρ. εἶπ' ὅτι, ὅτι
 λέγει.
 Δι. Επὶ θ' ὑπόλυσαι. Καρ. πάντα ταῦτα σοὶ
 λέγει.
 Συ. Καὶ μὲν θεωροῦμαι πρὸς ἐμὴ ὑμῶν ἐνταδί,

A SY. An non decet me bene mereri de mea
 Republica, tu fatue, pro meis viribus?
 IV. Quasi vero aliena curare, neglectis suis,
 Bene sit mereri de sua republica.
 SY. Imò est, latis opem prestare legibus:
 Et si quis peccet, non impune pe-
 teti.
 IV. At ipsa civitas idoneos sibi
 Constituit iudices. SY. esto, quis autem reos
 Deferet? IV. is, cui lubet. SY. atqui is delator sum
 ego.
 Ac proin omnia Reipublica negocia.
 In me recidunt. IV. tum, per Iovem, sibi noxium,
 Et perquam sceleratum hæc urbs nata est præ-
 sidem.
 Sed tu non malis, sine turbis, in ocio
 Tranquille vivere? SY. ovicula hæc vita est, ita
 Vivere, ut absque exercitio atatem transigas.
 C IV. Non tu mutabis hunc animum? SY. non si
 dares
 Mihi Plutum ipsum, adeoque Batti silphium.
 IV. Depono pallium cito. CA. heus, tibi dicitur.
 IV. Et calceos solve. CA. omnia dicuntur tibi.
 SY. Age accedat aliquis vestrum ad me, si lubet.

Σχόλια. Ω κέπφω] ὡς εὐτελέσατε καὶ λάλε. φασὶ γὰρ
 τὸν κέπφον εὐτελέσατον καὶ λάλον. ἔρνεον γὰρ ἄφρον,
 ὅπερ φιλεῖ ἀφρόν θαλάττιον ἰδιόειν. τὸ βυλόμενος οἱ
 τῆς ἀλλοῦ παῖδες χειρῶν ἀδῶν, ῥίπτισι τὸ πρῶτον πῶ-
 ρῶθεν ἀφρόν. εἶτα ἐγγυῶται. εἶτα φέρεσι τὸ ἐν τῆς
 χερσίν. καὶ ἔτω καὶ μικρὸν ἀπατῆτες, ἕχερῶς ἀγρεύ-
 σισι τὸ ἐμπροσθὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἰληπταί ἐν εἰς
 παρομιάν ὅτι τῆς ἀλογίσειν ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων. κα-
 λέται δὲ κοινῶς λάρος. ἕξεπίτηδες] ἕξ ἀνάγκης. ἢ
 μάτῳ. ἔτωις Ἀττινοί. ἀργῶς καὶ μάτῳ κοινότερον ὅ,
 καὶ τὸς τοιαύτας ἀλλὰς ὀπισσασίας καὶ λειταργίας, ἀρ-
 χᾶς ἐλεγον. καὶ τὸ βυλεῦσαι, ἀρξῆ. γράφεται δὲ καὶ ἐν
 χήματι δσοφατικῶ ἕκκεν. τὸ δὲ ὁ βυλόμενος ἀντι τῶ
 ὁ ἐπιμελητῆς, ὁ κατήγορος ὁ προῖς ἀμύχος.

GERARDVS. Ω κέπφω] κέπφος qui & λάρος
 appellatur, auis est circa mare versans, spuma e-
 nim marina mirè gaudet, adeo vt cibi illius au-
 ditate facile capiat ur. Primum spuma illi obii-
 citur satis longo spatio, postea propius, propiuf-
 que, tandem qui spumam gestat, manibus illi ex-
 hibet, quam dum inde sibi capere Larus putat,
 capitur ipse. Insignis vecordia huius auis fecit,
 vt Cephus & Larus pro stulto & stupido acci-
 piantur. Nonnunquam pro κέπφος, legitur κέμ-
 φος. Latine dici solent Fulica & Gavia. Pom-
 peius fertur aliquando adportasse ex Ægypto
 cephum prodigiosum, quem ob miraculum Ro-
 manis ostendit: erat enim quadrupes, sed sic vt
 pedes posteriores humanis responderent pedi-
 bus, priores verò manibus. καὶ ὅσον, quantum,
 quatenus. πολυπραγμονεῖν est rebus suis negle-
 ctis aliena curare, & illis ita se implicare, vt & si-
 bi & aliis multum negotij atque molestiæ exhi-
 beatur. Verbum huic opprobitum est ὀκειοπρα-
 γεῖν. Tum inquit, fatebor te εὐεργετὴν, cū εὐεργε-
 τῆν, & πολυπραγμονεῖν sensu accipientur eodem.
 μὲν ἔν, atqui εὐεργετὴν ἔστιν ὅ hoc, nempe βοιωθῆν,
 tutari leges κειμένοις, vocat leges κειμένες non ia-
 centes, & quæ in desuetudinem abiuerunt, sed

quæ latae sunt, sancitæ, & propositæ. πῖξέπειν,
 ὀππρέπειν, noxam remittere. ποτε cum μὴ, μήποτε
 numquam. ἕξεπίτηδες, quod dicitur & ὀππῖτηδες.
 aduerbium est, quod prouidè, & studiosè signifi-
 cat, quo modo hic capere licet, tametsi sunt qui
 pro ἀργῶς & μάτῳ accipiant, vt cum interroga-
 tione dicatur. Ergo vrbs magistratus sibi frustra
 constituit? ἀρχεῖν post καδίστησιν, reddas per πρὸς
 τὸ ἀρχεῖν, vt aliis ciuibus præsent, & secundum leg-
 es vnicique suum ius tribuant. ἐκείνός, ille nob-
 ilis delator. Iudicium non constat solo iudice,
 opus est praterea actore, & reo. Nec vllus est
 reus si non erit actor. Quamuis autem liberum
 cuique sit accusare, nemo tamen in vrbe visitur
 qui sapius accuset, & reos agat, quàm ego. Syc-
 phantam se & calumniatorem esse manifestè
 docet, quam rem non vitio, sed laudi sibi dan-
 dam existimat, quasi ipse sit cuius ope iudicia
 vigeant, cum tamen id tantum sit, quod subiun-
 git iustus, πρὸς ἀτίας scilicet πανηρὸς, id est, non iu-
 ris sed iniustitiæ summæ præses & fautor: idem-
 que eo iniustior, quo magis conatur æquita-
 tem suis pratendere calumniis. βέλοισι. Subau-
 diendum comparatiuum μάλλον. Vtrum verò
 non mallet ἐκείνο, illud quod iam propono, vide-
 licet, ἡσυχίαν ἔχων, quiescendo, non ita miserè &
 te, & tuos ciues vexando. Ociosum esse, malum
 est, probos viros calumniis exagitare, malum
 grauius est, præstat autem vni quàm duobus ob-
 noxium esse malis.

Σχόλια. Προβατικὸν εἶον.] μαρῶ καὶ ἀνοήτῳ. εἶπ' τὸ
 ἀδρανὲς τῆς ἀξιομῆς τῆς πραγμάτων. ἢ ὅτι τὰ θεωροῦ-
 ται μὲν ἐργαζομένη καὶ διατελεῖ τις τὸ βίον. ὀππῖ-
 δευμα. ἀχόλημα. διαίτα. ἀχολογία. πρὸς ὅτις. ἀφ' ἧς
 μέλομαι καὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. Οὐδ' ἀνὰ με-
 ταμάθοις.] ἀντι τῶ ἀναπαύσειο. κλειῶς δὲ μεταμα-
 θεῖν ἐλεγον, τὸ μετα ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφιερῶν
 τῶ πρώτου. Καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.] Βάττος Κυρήνῳ
 ἔκτισεν ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας τῆς κατὰ Κρήτιν νήσου. ἐν

Ἡρόδοτος Μεγαστομίας
 145. διαφέρει
 ὅτι μαρτυροῦσιν ὅτι
 εἰς τὴν ἀνατολὴν, ὅτι
 εἰς τὴν βοιωθῆν. Ζ.